

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Dit blad verschijnt te Amsterdam, dagelijks, behalve op Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is 3.00, voor 6 maanden 5.00, franko door het gehele Rijk. Prijzen, Gelden, enz. zoudt te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG 15 SEPTEMBER.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 14 September.

Wij laten hier volgen de akte van beschuldiging tegen de twee en twintig Maleijers, wier namen in het arrest van verwijzing en des moens Nummer zijn medegedeeld. De Maleijers verklaren, dat uit de instruktie van de procureur, resulteert:

Dat de beschuldigen, van welke de beide eersten en de zevende tot den twintigste op de Jannetje, kapitein Luppeke, en de overigen op de Frije handel, kapitein van Ketwich, als schepelingen van Java naar Nederland waren gekomen, in de maand Junij 1856, ten overstaan van den waterschout A. P. N. Rijk, te Rotterdam, zijn aangemonsterd en aldaar in dienst getreden, om met het nederlandsch barkschip Twenthe, kapitein A. Coopmans, eene reis te doen van die plaats naar Java en aldaar te worden ontslagen; alles op de voorwaarden, in de ten processe aanwezige kopie monsterrol beschreven; dat de schepelingen, van de Jannetje afkomstig, door den kapitein-zelfen, en die van den Frije handel gekomen, door den eersten stuurman zijn aangenomen; dat de eerste beschuldigde als sevens of hoetsman aanneder was het hoofd der beschuldigen; dat buiten de beschuldigen en voormelden kapitein, de eerste stuurman C. G. Soff, eerste stuurman W. H. Vanmeulen, tweede stuurman A. P. Barends, derde stuurman A. W. van Douwe, dokter Th. de Moes, eerste timmerman J. G. Oude Wouda, timmerman J. B. Halder de la Lams, hofmeester J. Dunnewijk, kok J. D. Blanken, IJase de Haan en P. Cammenga, als jongens, en de reis daarenboven werd medegemaakt door de echtgenoot des kapiteins, met name Ditske van Dam, en de naar haar vaderland terugkeerende Javaansche dienstbode Sarina; Dat het schip, al spoedig van Rotterdam naar Hellevoetsluis gezeld, den 15 Julij 1856 in zee is gesleept; Dat de beschuldigen, tot den 1d Augustus daaraanvolgende steeds hun pligt volbragt hebben, tot tevredenheid des kapiteins, behoudens een voorval ten dage, waarop het schip in zee zou worden gesleept, als wanneer, toen door den derden stuurman Barends vier man voor de wal waren gekommandeerd, om de echtgenoot des kapiteins aan wal te brengen, de eerste beschuldigde, om dat dit geschiedde, terwijl schaften bevoelen en het volk daarmede bezig was, boos is geworden, en zijne ontevredenheid daarover aan den kapitein en den eersten stuurman heeft betuigd en betoond; zijn eisenbakje toornig op het dek nederwerpende en zeggende, toen laatstgemelde hem daarover onderhield en hij de borst vatte, in liet maleisch, volgens den kapitein: »Ik zal je wel vinden, als zij op zee komt, of »pas op, pas op, als wij op zee zijn, en volgens den eersten stuurman: »dat hij hem wel zou betrekken, als ze maar eens in zee waren, of »pas op, stuurman, laten wij maar eerst in zee wezen; — van welke woorden de dokter van Douwe heeft verstaan: »wacht op, wacht op, — hoedanig zeggen de eerste beschuldigde heeft ontkend te hebben geuit, het noemde zeer onbehoorlijke woorden, terwijl hij het voorval overigens heeft erkend; en de kapitein nog verklaard heeft, dat de eerste beschuldigde, den volgenden dag door hem over zijn gedrag onderhouden, verschooning had verzocht, en beloofd had zich beter te zullen gedragen; Dat de beschuldigen, welke tevreden waren over de hun, tot aan hinnen komst in zee, verstrekte voeding, geen genoegen hebben genomen in hetgeen hun, toen zij op zee waren, verschaft werd, en vóór den elfden Augustus meermalen, van die ontevredenheid hebben doen blijken, en deze, evenzeer als hun verlangen om ander voedsel te ontvangen, hebben gemaakt of doen maken aan den kapitein, de stuurlieden, en andere leden der Europeesche equipage, hetgeen ten gevolge heeft gehad, dat hun den 4 Augustus ten tien ure gezamenlijk met hun rantsoen achteruit waren gekomen, ten einde klagen daarover in te brengen, eene wijziging in de voeding te verzoeken, door twee dagen, s. w. e. k. zoutvisch door stokvisch te vervangen, vermits hante klagen bepaaldelijk reukten den zoutvisch, als zulkende zijn te zout om op den duur te nuttigen, dagelijks drie maalen, zonder afwisseling met anderen, visch of vleesch; Dat den zevenden Augustus, der beschuldigen nieuw-

jaarsdag, hun door den kapitein een vrije dag is gegeven, en zij onthaald zijn, onder meer, op gedroogde aardappelen met zoutvlesch, en pannenkoeken met spek, waarvoor zij den kapitein zijn kanten bedanken, met uitdrukking van den eersten beschuldigde, die ziek in zijne kooi lag; dat op den elfden Augustus, na de schaffing, des namiddags ten een ure, volgens verklaring van den derden stuurman Barends, niemand op het dek kwam; Dat alstoen de eerste stuurman Soff den kapitein heeft gewaarschuid, dat de beschuldigen niet verkozen hun werk te hervatten, waarop deze beiden hen tot zich hebben doen komen, om de oorzaak hiervan te vernemen, als wanneer door een der beschuldigen, zoo de kapitein meent de elfde, Kfaas Ledesma, is geantwoord, dat ontevredenheid over de voeding de oorzaak was, en dat zij verlangden voedsel, gelijk de vijf vóór de mast zijnde Europeesche zeelieden; waarbij gevoegd werd, dat zij ten gevolge der voeding zwak waren; dat hierop door den kapitein aan de beschuldigen is voorgעהouden, dat hij tot de verlangde voeding niet was uitgerust, en ze dus niet konde geven, met herinnering tevens aan de monsterrol, waarbij, zoo als de kapitein zeide, door hen in ditsch voedsel was bedongen, doch welk beweren, dikwijls overhaalt, door de monsterrol niet wordt bevestigd; Dat, om dat de beschuldigen volhielden niet te werken, de kapitein heeft te kennen gegeven, dat, wie niet werkte ook niet zoude eten, en ten twee ure alle de beschuldigen (met uitzondering des eersten, welke ziek was) op het dek zijn geroepen, en aan hen is voorgesteld de vraag: wie wilde werken, wie niet? waarop een negental hunner tot voortzetting van den arbeid bereid werd bevonden; terwijl de overigen erkennen den arbeid op den elfden Augustus niet te hebben voortgezet en als aanleiding daartoe hebben opgegeven het onvoldoende hunner voeding; dat de beschuldigen, die hebben voortgewerkt, hunne gewone voeding den 11 Augustus hebben ontvangen, doch de overigen niet, en de kapitein, opdat de laatstbedoelden geen drinken zouden erlangen, aan den kok Dunnewijk order had gegeven, dat de pomp uit het watervat moest worden genomen, waaraan deze heeft voldaan, over welke onthouding van alle spijs en drank de kapitein den eersten stuurman heeft geraadpleegd, die verklaart den maatregel te hebben goedgekeurd; dat de kok Dunnewijk heeft verklaard, dat de kapitein hem den elfden Augustus, des namiddags ten vier ure, in de kajuit bij zich heeft geroepen, waar, zich ook de eerste stuurman bevond, en hem gevraagd heeft, of hij op hem rekenen kon, als er iets gebeurde met het volk, welke vraag hij toestemmend heeft beantwoord, tevens met den raad om toe te geven; daar de zachtste weg de beste was, en de eerste beschuldigde hem verzekerd had, dat de beschuldigen allen zouden werken, als zij maar tweemaal in de week vleesch kregen, hetgeen de kapitein weigerend beantwoordde, zich ook thans op de aanmonstering beroepende en ontkenkende, dat de beschuldigen op Europeeschen kust waren aangemonsterd; — dat de kapitein zeide uit voorzorg de vuurwapenen gereed te zullen maken, gelijk hij dan ook met den eersten stuurman in de kajuit zes geladen pistolen heeft nedergelegd; terwijl die beiden daarenboven zich ieder van twee geladen zakpistolen hebben voorzien; dat, nadat den twaalfden Augustus, naar luid der verklaring van den eersten stuurman Barends, die zegt dit zeker te weten, voor de werkende beschuldigen stokvisch is uitgegeven, hetgeen evenwel hun kok, de zestiende beschuldigde, ontkent, welke volhoudt, dat zij hien beïnd zoutvisch gegeten hebben; dat ten half tien ure, toen de wacht van den jongen de Haan was afgehoopen, deze aan de beschuldigen vijf hante vaas om te brood, vermits zij geen eten hadden gehad, een stuk of tien beschuiten heeft gegeven; dat in dien morgen, volgens de verklaringen van den kapitein, de stuurlieden Soff en Barends, den timmerman de Moes, den kok Dunnewijk, den hofmeester Halder de la Lams, de jongens de Haan en Cammenga, ook de genoemde beschuldigen, welke het werk van vorigen dage niet hadden geweigerd, mede hetzelve hebben gestaakt; dat de zestiende beschuldigde dien dag, ten on-

veer tegen ure, bij den derden stuurman niet is gekomen om het rantsoen, en op de vraag van dezen, of hij eten moest hebben voor het volk, heeft gezegd van neen, en dat niemand meer te eten wilde hebben en zij niet meer wilden werken; zijnde deze verklaring des derden stuurmans door den zestienden beschuldigde bevestigd, die daarbij heeft medegedeeld, dat de overige acht hem gezegd hadden, dat zij niet meer eten en niet meer werken wilden, en dat hij niet hen had medegedaan, dat de eerste beschuldigde, ten acht ure, bij den kapitein op het dek gekomen, met dezen een gesprek gevoerd heeft, houdende, volgens den kapitein, te kennen-giving, dat de beschuldigen niet langer aan boord verkozen te blijven, maar wenschten in eene portugesche bezitting aan land te worden gezet, waarop de kapitein verklaart te hebben geantwoord, dat dit onmogelijk was, en de eerste beschuldigde zich heeft verwijderd; dat de eerste beschuldigde beweert, dat dit gesprek gestrekt heeft om medelijken met zijne manschappen en vervanging van visch te verzoeken, welke door den kapitein werd geweigerd; Dat de tweede stuurman Vermeulen, die zich in de nabijheid aan het roer bevond, heeft verklaard van het tusschen den kapitein en den eersten beschuldigde destijds gesproken, alleen te hebben verstaan, dat de kapitein gezegd heeft: »dat hij geen ander eten geven kon, en de eerste beschuldigde: »dat zij geen moeite maken zouden;» dat men den elfden Aug., aan boord van de Twenthe, het eiland Madeira in het gezigt had, doch dit in den morgen van den twaalfden het geval niet meer was; dat de kapitein en de eerste stuurman hebben verklaard, het eischen van ander voedsel te beschouwen als voorwendsel ter bereiking van een ander doel, door hen aan de beschuldigen toegeschreven, te weten om in eene portugesche bezitting aan wal te komen, waaromtrent de eerstgenoemde heeft verklaard, dat het hem vreemd is voorgekomen, dat de beschuldigen, vóórdat men Madeira naderde, aan de stuurlieden hadden gevraagd, of hetzelve geene portugesche bezitting was, en op het bekomen van een ontkennend antwoord, een van hen, die verklaard dat men hem te Rotterdam had gezegd, dat hetzelve portugesche bezitting was, hebbende de kapitein, na achter later bijgevoegd, dat deze omstandigheid hem vreemd is voorgekomen, »zonder er evenwel iets bepaalds uit te laten afleiden;» dat hieromtrent is verklaard: 1°. door den eersten stuurman, dat een der beschuldigen, zonder te weten wie, hem gevraagd heeft, of Madeira een portugesche bezitting is; 2°. door den tweeden stuurman: dat de beschuldigen wel gevraagd hebben, Madeira ziende of zulks aan de Portugeschen behoorde, doch niet te hebben bespurd, dat zij met geweld derwaarts wilden; 3°. door den derden stuurman: dat meerdere der beschuldigen, waaronder de een en twintigste (Kiman), toen zes des nachts op den uitkijk stond, of er land in het gezigt kwam, hem hebben gevraagd, of het eiland in het gezigt Madeira en Portugesch was; en 4°. door den kok Dunnewijk: dat de eerste beschuldigde hem heeft gevraagd, welk eiland men in het gezigt had, doch dat op zijn antwoord, dat het Madeira was, door den beschuldigde niet is gevraagd, aan wie het behoort, hebbende echter de eerste beschuldigde ongevraagd gehoord te hebben welk land het was, dat de kapitein, na de beschouwing van de Europeesche equipage der Twenthe de beschouwing des kapiteins en eersten stuurmans, omtrent het verlangen der beschuldigen naar eene portugesche bezitting, als hun doel en omtrent de klagen over de voeding als voorwendsel en middel tot bereiking van dat doel heeft verklaard te deelen; Dat den twaalfden Augustus ten tien ure de eerste beschuldigde op het dek is verschenen en op zijn bootsmansfluitje heeft geblazen, op welk teeken alle de beschuldigen op het dek tot hem gekomen zijn en zich bij hem verzameld hebben, dragende hunne scheepsmessen ter zijde, daarop de eerste beschuldigde naar achteren is gegaan, gevolgd door de overigen, die, terwijl de eerste beschuldigde zich op de campagne begaf, op het dek bleven staan, dat, volgens de beschrijving des tweeden stuurmans, die destijds aan het roer stond, op de campagne de kapitein zich bevond stuurboordzijde,

de eerste stuurman bakboordzijde, ook de doktor, ter-
wijl de derde stuurman verklaard heeft, dat hij op het
bedrukkend voor de kajuit stond; dat de derde stuur-
man Barends, iets kwaads vermoedende, in de wapen-
kamer is gegaan, een sabel voor zich heeft genomen en
van anderen aan den tweeden stuurman op het halfdek
heeft toegeworpen, welke sabels niet gescherpt waren;
dat de eerste beschuldigen alstoen tot den kapitein ge-
rigt heeft de vraag om ander voedsel voor de beschul-
den, en, op het herhaald weigerend antwoord des ka-
piteins, het verlangen heeft getuit om allen aan wal te
worden gezet; waarop de kapitein verklaart knorrig te
hebben geantwoord: „als je naar den wal wilt, zwem
er dan heen;” terwijl de eerste beschuldigde, volgens
de verklaring van den kapitein en de stuurlieden Ver-
meulen en Barends, welke laatste op dit punt zeer stel-
lig verklaart, tot den kapitein op diens weigerend an-
woord heeft gezegd, dat het schip dan noch in Holland
noch op Java zou terugkomen, welk zeggen de eerste
beschuldigde echter heeft ontkend te hebben geuit; be-
werende te hebben gezegd: „As gij ons niet hebt, hoe
kan het schip dan overkomen?” Dat de aanvang van
het tusschen den kapitein en den eersten beschuldigde
op de kampagne gevoerd gesprek, bepaaldelijk met de
vraag om ander voedsel, is bevestigd door de verklarin-
gen der drie stuurlieden, terwijl de kapitein, die zich
wel herinnert de vraag om allen aan wal gezet te wor-
pen, ten aanzien van den aanvang van het gesprek met
de vraag om ander voedsel, heeft verklaard „dat het
mogelijk is, maar het zich niet herinnert;”
Dat de timmerlieden van den kapitein order bekwa-
men om de kajuit te bewaren, waar zij geladen pistolen
zouden vinden en ook werkelijk gevonden hebben, welke
door het gedurende het oproer zijn afgeschoten, zonder
te weten, of zij er iemand door getroffen hebben; Dat
op het gesprek, tusschen den kapitein en den eersten
beschuldigde gevoerd (terwijl volgens de verklaring des
kapiteins de tweede beschuldigde middelerwijl ook op de
kampagne was gekomen, en terwijl de jongen de Haan
verklaart daar inmiddels ook te zijn gekomen), is gevolgd
eene bestorming der kampagne, terwijl de elfde beschul-
digde, Klaas Ledesma, die, volgens getuigenis van den
tweeden stuurman Vermeulen, hierbij het eerst de trap-
pen van de kampagne is opgekomen, riep: Djaga! Djaga!
hebbende die beschuldigde een en ander evenwel ontkend;
terwijl, volgens de verklaring van den jongen de Haan,
de bestorming plaats had op een gegeven teeken van een
schreeuw van den liplap (zijnde de elfde beschuldigde
aan boord de eenige alzo genoemd wordende); dat bij
gelegenheid dier bestorming een geweldige aanval heeft
plaats gehad op de personen van den kapitein, opmans
en den eersten stuurman Soff; dat de jongen de Haan,
dien aanval ziende, door de kerkkap naar beneden is
gevlugt; dat bepaaldelijk de eerste, tweede en vierde be-
schuldigten (wat betreft den eersten en tweeden, volgens
de verklaring des kapiteins, bevestigd door den tweeden
stuurman Vermeulen, en, wat betreft den vierden, vol-
gens de verklaring des laatstgenoemden) den kapitein
hebben aangegrepen, en met dezen geworsteld, ge-
durende welke worsteling den kapitein is toegebracht
eene gestokene wond onder den linkerschouder;
Dat de kapitein verklaard heeft, dat bij deze worsteling
zijne aanvallers dadelijk zijne handen hebben vastgehou-
den doch dat hij, zijne rechterhand vrij gekregen heb-
benbe, een geladen revolver voor uit zijn broekzak heeft
getrokken en toen getracht heeft zijne linkerhand vrij te
krijgen, ten einde zijn wapen in staat te brengen, om
er gebruik van te kunnen maken; dat echter de eerste
beschuldigde hem dien revolver heeft ontrukkt, hem den
zelfden tegen de keel gezet en den haan afgetrokken; dat ech-
ter deze revolver, ofschoon geladen, niet had kunnen
afgaan, omdat de cilinder niet gerigt was, welke po-
ging om den kapitein te doorschieten ook door den eer-
sten stuurman Soff is waargenomen;
Dat de genoemde eerste, tweede en vierde beschuldigten
den kapitein vasthielden en wel, volgens de verklaring
van den tweeden stuurman Vermeulen, een hunner aan
de beenen, terwijl zij hem volgens de verklaring van den
derden stuurman Barends, reeds ter halverwege over de
ijzeren leuning hadden, ten gevolge waarvan deze
beide stuurlieden, evenzeer als de kapitein, meenden,
dat zij den laatstgenoemden over boord wilden werpen,
hetgeen deze ook verklaard te hebben gekeerd, door zijn
voet om een ijzeren hek te slaan, dat de tweede stuur-
man Vermeulen, toegeschoten zijnde, om den kapitein
te ontzetten, met een sabel op diens aanvallers heeft in-
gehouden, den tweeden beschuldigde op zijn hoofd en den
vierden op zijn arm heeft geraakt, waarop zij den ka-
pitein hebben losgelaten en met den eersten beschuldigde
naar voren weggehoopen zijn; dat de kok Dunnewijk,
die den eersten beschuldigde met den kapitein op de
kampagne bezig heeft gezien, dezen tegen het want druk-
kende, een pistool dat hij vond liggen, heeft opgenomen
en gezet op de borst des vierden beschuldigde, die met
den kapitein bij den kapitein stond, doch welk pistool
weggevoerd hebbende de vierde beschuldigde erkend, dat,
gelijk hij noemt, de kok op hem geschoten heeft,
doch niet aangegeven heeft; dat de kapitein, ontzet

door den tweeden stuurman, zich willende begeven van
de kampanje langs den trap naar het dek, om de overige
schepelingen te hulp te roepen, alstoen door eenige der
beschuldigten op nieuw is aangevallen, welke hem met
snijdende wondingen een zeventiental wonden, meer of
minder zwaar aan de linkerhand hebben toegebracht.
(Vervolg en Slot morgen)

Onder dankbetuiging, doen wij mededeeling van het
volgende ons geworden schrijven:
„Verschoon mij dat ik u nogmaals lastig val, met de
opzending te verzoeken van inleggende coupons, groot
f12,37½ aan den u bekenden Pastoor in Vriesland, ten
behoefte der bejaarde weduwe, welke in der tijd met
haren man de opbrengst van hunne sobere broodwinning
aan den St. Pieterspenning ten offer bragten.
„Mogt evenwel de bedoelde weduwe niet meer in le-
ven zijn, alsdan gelieft de Eerw. heer Pastoor het be-
drag ten voordeele van een of meerdere onder van dagen
zijner gemeente te besteden, en mijner in hunne gebeden,
— door mij op hoogen prijs gesteld, — aan te
bevelen.”

Men leest in de *Curacaosche Courant* van Zaterdag den
1^{en} Augustus 1857:
„Donderdag den 30 Julij jl. is door den Hoog-Edel-
Gestrengen Heer R. F. van Lansberge, Gouverneur dezer
Kolonie, met de gebruikelijke plegtigheden, de eerste steen
gelegd van het nieuwe gasthuis aan de overzijde der
haven. Behalve de Voorzitter en de leden der direktie
van het gasthuis, werd deze plegtigheid bijgewoond door
den heer Mr. A. M. de Rouville, Prokureur des Konings,
de heeren N. Roger en Theod. de Veer, geneesheeren van
het gasthuis, de heeren C. M. Nuboer en J. H. Schotborgh,
adjutanten van den heer Gouverneur, de heer J. F. A.
Kistemaker, Apostolisch Provikaris der missie, de heer
B. Th. I. Frederiks, sekretaris van den Hoogw. heer
M. J. Niewindt, Bisschop van Cytrum en eenige inge-
zetenen.
„Na den afloop der plegtigheden begaf zich de heer Gou-
verneur, op uitnodiging van den heer F. E. C. Kieckens
President der direktie van het gasthuis, vergezeld van
de bovengenoemde heeren naar het lépreuzen- en krank-
zinnigenhuis, dat thans onder de administratie en het
toezigt van het Gasthuis is gesteld, en na aldaar in de
woning der zusters van Liefdadigheid, welke met de ver-
pleging der zieken in dat gesticht belast zijn, eenige ver-
schingen genomen te hebben, werden de zieken-zalen
bezocht. De heer Gouverneur behagde zijne tevredenheid
over de goede behandeling, welke den ongelukkigen
lijders er te beurt valt.
„Met lof moet men gewagen van degenen, die de ver-
zorging der ongelukkigen in dit gesticht op zich genomen
hebben; voorzeker vereischt het groote zelfverloochening en
vele menschenliefde, om die moeilijke en onaangename
taak met ijver en liefderijkheid te vervullen.”

Men leest in de *Augsb. Zeit.* een brief uit Batavia,
gedateerd 10 Julij, van den folgenden inhoud:
„Ook in nederlandsch Indie openbaart zich onder de
inboorlingen hier en daar de geest van opstand, en zoo-
wel in het afgelegenste noord-westelijk als in het uiterste
zuid-oostelijk gedeelte. Maar de Nederlanders, als zijnde
van elkander op zekere afstanden verdeeld, hebben in hunne
overzeesche bezittingen betere stellingen ingenomen om
een opstand te onderdrukken, dan de Engelschen op het
oost-indische vasteland, dat aaneen en van een groote
uitgestrektheid is.
„De geest des opstands schijnt zich overigens aan ge-
heel oostelijk Azië te hebben medegedeeld van den 50°
noorder- tot den 20° zuider-breedte. Op het eiland
Timor, (in de Molukken) gedragen de radja en de fetor
van Takaip zich niet geheel zoo als 't behoort. Deze
laatste overheid, die als gouverneur onder de bevelen van
den Keizer Sannebait staat, meenende door eenige
zoogenaamde maardijkers van Koepang (nederlandsch Koe-
pang) ligt aan het zuidwestelijk punt van Timor) be-
leedigd te zijn, heeft gewapenderhand stroomtoegen op
het regtstreeks aan het nederlandsche gouvernement
onderworpen grondgebied ondernomen en alle pogingen
om hun tot vreedzamer gezindheid over te halen zijn
vruchteloos geweest. Hij heeft zelfs aan de bevelen van
zijn soeverein, den Keizer van Sonnebait, geen gehoor
gegeven en dezen gedwongen door bedreigingen te dezer
zaak werkeloos te blijven.
„Dat gedrag was voor andere hoofden een slecht voor-
beeld, en daar het bovendien in het belang des lands
niet mogt worden door de vingers gezien, zoo heeft het
nederlandsche bewind besloten een einde er aan te maken,
en tot het zenden eener sterke legerbende tegen het hoofd
van Takaips bevel gegeven. Na die expeditie zal het van
de omstandigheden afhangen, of men ook tegen den
radja van Lidnak zal ageeren; want dat hoofd is gestadig
in konflikt met de vorsten, die met het nederlandsche
gouvernement bevriend zijn, en op wier grondgebied zij
rooven, zonder oogen op geringen afstand gelegen post

van Atapoepoe te ontzien. Ook de weg der zachtheid
heeft op hem dezen indruk gemaakt.”

Naar men verneemt is in het reisplan van H. M. de
Koningin eenige verandering gebragt. Ter voldoening aan
eene vriendelijke uitnodiging, die H. M. gisteren per
telegraaf heeft ontvangen, zal de Koningin zich eerst
naar Darmstadt begeven, om daar den Keizer en de
Keizerin van Rusland te ontmoeten, en dan met HH. MM.
de reis naar Stuttgart te aanvaarden, waar, zooals men
weet, de zamenkomst zal plaats hebben tusschen Keizer
Alexander II en Keizer Napoleon III.

Bij den minister van Financiën zijn ontvangen de vol-
gende waarden, door een onbekende, onder de letters
C. P., postmerk 's Gravenhage van den 10 dezer, tot
voldoening van verschuldigd successieregt ingezonden, te
weten:
het bankbiljet n°. 52 dd. 29 Mei 1850, groot f1000.—
„ „ „ 319 „ 17 „ 1855, „ 300.—
„ „ „ 88 „ 27 „ 1851, „ 100.—
de coupon verschenen 1 Julij jl. van het cer-
tificaat 2½ percents nationale schuld, onder
n°. 238, uitgegeven door het administratie-kan-
toor van B. van den Boogaart en C. Overgaauw-
Pennis, groot f2.47½
te zamen f1402.47½

Uit Luxemburg wordt gemeld, dat de verkiezingen in
de distrikten op 18 dezer zijn vastgesteld en te verdeelen
naar den ijver, die de partijen aan den dag leggen, zal
de strijd hevig zijn. De heer Metz, chef der oppositie
en oud-minister van Financiën, heeft een manifest aan
de kiezers uitgevaardigd, waarin hij hunne stem verzoekt
om de tegen hem ingebragte beschuldigingen wederlegt.
Het is de eerste maal, dat een kandidaat hier te lande
met eene geloofsbelofte voor de kiezers optreedt en men
wenscht, dat dit voorbeeld navolging zal vinden.
De spoorweg-questie schijnt wederom op 't oost-schroef-
ven gesteld te worden. De Regering en de maatschappij
klagen wederkeerig over de niet-ervulling van aangeane
verplichtingen. Gisteren stonden beide partijen voor de regt-
bank, en de advokaten der Regering droegen als konklusie
voor, dat de Regering gemagtigd zou worden, om op
kosten der maatschappij den aanleg uit te voeren.

Men deelt ons mede, dat er weder moeilijkheden
zijn gerezen tusschen het gouvernement en den heer
Cores de Vries betrekkelijk de stoomboot-onderneming.
De stoombooten *Pillmann* en *Sonabaja* mogen niet
varen omdat zij aan zeer belangrijke door het gouver-
nement voorgeschreven, niet hebben voldaan. Desinter-
temin moet de hoofd-ingenieur van het stoomwezen ver-
klaard hebben, dat de booten zich in een goeden toe-
stand bevinden. 't Schijnt, dat men den heer Corps de
Vries, zonder noodzaak, allerlei onaangenaamheden be-
rokkent. 't Is jammer voor deze schoone en nuttige on-
derneming. (De Indier.)

's GRAVENHAGE. 12 Sept. Naar men verneemt wordt
Z. M. de Koning Donderdag van het Loo in de residentie
verwacht.
— Z. K. H. Prins Frederik is den 12 dezer met den
eersten spoortrein uit de residentie naar Berlijn vertrokken,
— HH. Keiz. en Kon. HH. de Kroonprins en de
Kroonprinses van Wurtemberg, die geraden tijd op het
Groot-Stedelijk-Badhuis te Scheveningen hebben doorge-
bragt zijn den 12 dezer van daar naar Wurtemberg te-
rug gereisd.
— 14 Sept. H. M. de Koningin en Z. K. H. de jeug-
dige prins Alexander zijn heden morgen ten 9 ure, met
eene extra spoortrein uit de hofstad naar Darmstadt
vertrokken.
— De baron von Linsinger, minister-rezident van Z.
M. den Koning van Hannover bij het Ned. hof, is heden
uit de residentie vertrokken tot het doen van eene bui-
tenlandsche reis.
— De troepen zijn heden morgen onder kommando
van den generaal-majoor van Molken, naar de veld van
Middelburg gearriveerd waar naar groote manoeuvres in
het veld uit te voeren.
— Een zondeligh proces wacht eertlang den Staat der
Nederlanden. Als eischer daarin treedt op een verdrijver
van zekere bruin gekleurde beestjes (zoogenaamde engel-
sche infanterie), die zich in de Oranjekazerne der gre-
nadiers en jagers te 's Hage, in zoo sterke mate schijnen
te vermenigvuldigen, dat een aantal er van geregeld met
de manschappen meegaat paraderen, deffieren en ook bij
de groote manoeuvres te Waalsdorp atker in het veld zal
komen.
De kunstenaar bood zijne diensten het departement van
oorlog aan. Hij meende in staat te zijn dat groote struk-
kelblok voor zoo vele huurders en verhuurders weg te ne-
men. Men gaf hem werkelijk twee kribben om de ope-
ratie te ondergaan; de uitslag scheen goed aan de belofte
en de verwachting te beantwoorden. Nu bood hij ook aan
om alle aanwezige legersteden, voor zoveel noodig, onder
handen te nemen en vroeg daarvoor f 5 per stuk, het

